

Bayer Zsolt: Véleménynyilvánítás elé

2025 március 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A RÉGI JOBB VOLT – Mi történik Ukrajnában, és ki profitál belőle? – a válasz benne van Mihalkov filmjében.

Miért történik mindez, és ki profitál belőle? – teszi fel a kérdést Nyikita Mihalkov 2022 májusában, a saját maga által készített dokumentumfilm elején. S aztán válaszokat keres és ad. A film bevezetőjében Mihalkov ezeket

mondja:

„2014. február 18-án er?szakos összecsapásra és tömeges vérontásra került sor a polgárok és a biztonsági er?k között. Ezt követ?en, február 21-én mindazok, akik Janukovics lemondását követelték, és maga Janukovics is, megállapodtak abban, hogy megvárják a mandátumának tavaszi lejártát, és nem indul újra. Úgy t?nt, a felek mindenben megegyeztek, és ez nem egy egyszer? ígéret volt, hanem egy aláírt szer?dés. A szer?dést nemzetközi személyiségek jelenlétében írták alá. Ott volt Steinmeier német külügyminiszter és Sikorski lengyel külügyminiszter. A francia külügyminisztérium egyik osztályvezet?je és Vlagyimir Lukin orosz megfigyel?. Janukovics marad mandátuma végéig, aztán menjen Isten hírével – mindenkinek elégedettnek kellett volna lennie. De nem így lett. Már másnap felrúgták a megállapodást, és Janukovicsnak menekülnie kellett. Végigüldözték az egész országon, gyakorlatilag hajtóvadászat indult ellene. Meg akarták ölni. És ha az orosz különleges szolgálatok nem avatkoznak közbe, meg is tették volna. Janukovicsot éjszaka kimenekítették és Oroszországba vitték. Utódja Porosenko lett, akinek népszerűségi mutatója katasztrofális – hét százalék – volt. És ez pontosan az a hét százalék volt, akiket a húsfazékhoz engedett, közöttük a legradikálisabb nacionalista elemek, akiknek szuronyaihoz Porosenko ragaszkodik.

Most pedig kicsit visszapörgetem az id?t, és nézzük meg, hogyan viselkedtek Ukrajna polgárai Ukrajna Szovjetuniótól való elszakadásával és a függetlenség elnyerésével kapcsolatban. Ez 1991-ben történt.”

Ezt követ?en ukrán állampolgárok nyilatkozatait láthatjuk – ezt mondják 1991-ben:

»Unióban voltunk, unióban is maradunk, akár különálló állam leszünk, akár együtt« – így egy középkorú férfi. »Nem szakadnak meg a kapcsolatok Oroszországgal, továbbra is Oroszországgal leszünk, csak valahogy a mi köztársaságunkból indulunk ki« – mondja egy hölgy. »Mit vársz a függetlenségt?l?« – kérdezi a riporter egy fiatalembert?l, aki így válaszol: »Természetesen több szabadságot és gazdasági szabadságot, és természetesen jobb életet. – És milyen lesz a kapcsolat Oroszországgal? – Természetesen nagyon jó. Nem lehet másképp. Össze kell tartanunk...«

Majd Mihalkov felteszi a kérdést: „Mi történt ezután?” Ezután az történt, hogy a hivatalos és félhivatalos ukrán politika a következőket fogalmazta meg:

Minden Szvoboda-párttag összeállíthatja a saját településén él? Ukrajna-gy?löl?k listáját. Nemcsak az oroszbarát, ukránellenes pártok tagjait kell kivégezni, hanem a románbarát, magyarbarát és tatárbarát pártokat is. Van egy öt-hat milliós, haszontalan, oroszbarát biomassza, azokat mind ki kell irtani. Ezzel párhuzamosan gyerekek, kisgyerekek befolyásolásával oroszgy?löl? ukránok egész generációját nevelték fel.

Következik egy felvétel, egy ukrainai iskola ukrán tanárn?je így beszél a gyerekekhez:

„Ha valamelyik?tök Mariska, hívják itt valamelyik?töket Mariskának? Itt nincsenek Mariskák. Vagy a barátn?det Mariskának hívják? Soha ne hívd Mariskát Másának, mert ha Mása, akkor nem közénk tartozik. Oda kellene mennie, ahol ezek a Másák élnek. Vagy ha valakit hirtelen Petrojkának hívnak, Petricknek, akkor az nem ukrán fiú. El kellene mennie innen, és meg kellene tanulnia, hogyan kell ukránul helyesen szólítani.”

Majd a tanárn? szavai után egy felvétel, amelyen egy apa beszél a kislányához – a lány ránézésre úgy négyéves lehet:

»– Marinotcska, oroszokat fogsz mészárolni? – Igen! –Mit fogsz csinálni? – Lemészárolom az oroszokat!«

Miért? Hogyan alakulhatott ki ez a közhangulat? S aztán mi vezetett odáig, hogy Juscsenko elnök már 2010-ben bejelentette, miszerint Sztjepan Bandera posztumusz megkapja az Ukrajna H?se kitüntetését? Ki volt Bandera? Talán mindenki tudja, hogy mit m?veltek a banderisták a háború alatt Galíciában, hogyan irtottak ki teljes lengyel falvakat, fejszével levágva emberek fejét, s hogy ugyanezt m?velték a zsidókkal. Ez lett volna a „helyes” és „érthet?” válasz a holodomorra? Valóban?

Amúgy mit szólna a világ, ha posztumusz kitüntetnénk Szálasi Ferencet, a németek pedig posztumusz kitüntetnék, mondjuk, Goebbelst? De

Juscsenko nem viccelt, megnézhetjük Mihalkov filmjében a beszédét, amelyet elmondott 2010-ben, s amelyben egyebek mellett kijelenti: „Bandera nyugaton h?snek, keleten háborús b?nösnek számít” – majd jön a kötelező

„szlava Ukraine!”. „Szlává”? Tényleg? Ezért? Nálunk a „haladó” liberálisok Nyír? Józsefet képtelenek elviselni és Wass Albertet nevezik háborús b?nösnek, aki, ha az lett volna, nem élhetett volna élete végéig az Egyesült Államokban. Banderának meg „szlává”?

De nézzük tovább Mihalkovot! A filmben részleteket olvasnak fel az Ukrán nacionalisták mézárása a volhíniai lengyel lakosság ellen 1939 és 1945 között cím? könyvb?l:

„1943. november 9. A Szarnyához közeli Parosle lengyel falu. Egy ukrán nacionalista banda szovjet partizánoknak adja ki magát, a megtévesztett falusiak megvendégelik ?ket. Este aztán a banditák körülvették a házakat és legyilkolták a lengyel lakosságot. 173 embert öltek meg. Három túlél? volt, ketten megbújtak a holttestek alatt, egy kisfiú pedig halottnak tette magát. A meggyilkoltak kés?bbi vizsgálata feltárta a gyilkosok állati kegyetlenségét. A csecsem?ket konyhakéssel szögezték az asztalhoz. Több embert elevenen megnyúztak. A n?ket meger?szakolták, sokaknak levágták a mellét, a fülét, az orrát, kivájták a szemét, levágták a fejét. A mézárás után a falusi iskolamester házában leitták magukat. A szétszórt üvegek és ételmaradékok között találtak meg egy egyéves gyermeket, akit szuronnal szögezték az asztalhoz és egy uborkát tettek a szájába.”

Ezeket a szörnyetegeket tüntette ki Janukovics Banderán keresztül. És ehhez tapsolt az újjáéled? ukrán nacionalizmus és sovinizmus. „Szlává”?

S mindezek után csoda-e, ha a túlnyomórészt oroszok által lakott kelet-ukrajnai megyék, Donyeck és Luhanszk lakossága kezdett félni, kezdett gyanakodni, kezdte magát rosszul érezni? Csoda-e, ha az események hatására ezek az emberek az elszakadás mellett döntöttek? Err?l népszavazást tartottak, amit az ukránok nem ismertek el.

Ami önmagában érthet? – nem hiszem, hogy van ország, amelyik elismeri, ha egy része népszavazás útján kiválik bel?le. Más kérdés, hogy jól teszi egy ország, egy állam, ha nem kezd el terroristaként viselkedni saját kisebbségeivel szemben, ha nem korlátozza, majd tiltja az anyanyelv használatát, az anyanyelvi oktatást, nem alázza meg, majd nem kezdi el de facto gyilkolni a kisebbséget. Mert az ilyesminek soha nincs és nem lehet jó vége. S az is egy jó és fontos kérdés,

vajon a nemzetközi közösség (a „m?velt” Nyugat) mikor és milyen alapon dönti el, hogy mikor és kiknek az elszakadási népszavazását ismeri el legitimnek. Vagyis: ami szabad volt például a koszovói albánoknak, az miért tilos és illegitim a kelet-ukrajnai oroszok esetében? Tud valaki értelmes választ adni ezekre a kérdésekre?

„Miután a helyzet egyre feszültebbé vált, 2015-ben Ukrajna, Oroszország és az EBESZ képvisel?i, valamint a donyecki és luhanszki köztársaságok képvisel?i aláírták az úgynevezett minszki megállapodásokat” – folytatja Mihalkov. Majd felsorolja a megállapodás pontjait:

- Els? és legfontosabb: Az er?szak azonnali megszüntetése, Ukrajna elismeri a köztársaságokat és azonnal párbeszédet kezd velük, továbbá megtartják a szabad választásokat.
- A köztársaságok különleges státuszt kapnak. Ugyanolyan, amilyet Csecsenföld és Tatárföld élvez. Ezt írták alá Minszkben. De mi történt ezután?

Petro Porosenko például így fogalmazott egyik beszédében:

»Nekünk lesz munkánk, nekik pedig nem lesz. Nekünk lesz nyugdíjunk, nekik nem lesz. Nálunk az emberek, a gyerekek és a nyugdíjasok támogatásokat kapnak, ?k nem kapnak. Nálunk a gyerekek óvodába és iskolába fognak járni, az ? gyerekeik a pincében fognak ülni, mert képtelenek lesznek bármit is csinálni. Így, csak így fogjuk megnyerni a háborút.«

Így beszélt az ukrán elnök, a civilizált világ pedig naponta elmondta, hogy be kell tartani a minszki megállapodásokat. Eközben pedig Kelet-Ukrajnában naponta gyilkolták az oroszokat. A filmben 16.50-t?l nézhetik meg a kelet-ukrajnai orosz lakosság felfoghatatlan szenvedéseit. Lövik, bombázzák, gyilkolják ?ket. Egy orosz n? zokogva mondja:

Kiáltsam, hogy »dics?ség Ukrajnának«? Miért? Egész életemben dolgoztam, adót fizettem, és most egy pincében ülök? Kisgyerekek halnak meg, elveszítik a karjukat, a lábukat, nekem pedig azt kellene kiáltoznom, hogy »dics?ség Ukrajnának«?

Hát igen...

Amúgy ebben az időben 14 ezer (!) civil, köztük száz gyermek halt meg Donbaszban az ukrán támadások miatt. A dicsőséges Nyugat pedig továbbra is elmondta naponta, hogy „be kell tartani a minszki megállapodásokat”. Közben pedig valódi banderista és azovos nácik vonulgattak le-föl az ukrán városokban – és feltűnt egy fiatal komikus-színész, aki Kijevben nagy sikert aratott műsorával, amely műsorban az ukrán nácikkal, nacionalistákkal viccelődött, azokból csinált hülyét. És természetesen az anyanyelvén, tehát oroszul. Akkor még...

Aztán? Aztán

Macron és Putyin egyetértenek, hogy a minszki szerződést be kell tartani. Aztán Macron Kijevbe utazik, ahol Zelenskij megígéri neki, hogy minden a nemzetközi közösség kívánsága szerint fog történni, és a minszki szerződést be fogják tartani. Majd másnap (!) Zelenskij bejelenti, hogy nem hajlandó betartani a minszki szerződést és nem hajlandó tárgyalni Donbasszal. Ellenben bejelenti, hogy Ukrajna csatlakozni fog a NATO-hoz.

Az oroszokat senki nem kérdezi meg erről!

S ha valaki azt hinné, hogy a véres konfliktus csak a keleti megyékben zajlott, nagyon téved. Már 2014-ben, május 2-án ötven orosz embert elevenen elégettek az odesszai szakszervezetek székházában. Azokat, akik a rájuk gyújtott épület ablakain kiugrálnak és életben maradnak, az utcán rjögnek ukrán tömeg egyszerre egyenre. Apróság, de jellemző: a lincselők közben egymás között oroszul beszéltek. És „négereknek” nevezték röhögve az elszenesedett hullákat, majd azt üvöltözték, hogy „szlává Ukraine!”.

Törődött mindezzel a Nyugat? Megbüntettek bárkit is? Volt felháborodás, iszonyodás? rjögtek a pacifisták és békeharcosok? Sikoltoztak Soros NGO-i?

A választ tudja mindenki. S azt is, mi következett aztán 2022 februárjában. S azt is tudnia kell minden normális, ép lelkű embernek, minek kell(ene) most következnie. Például azért, hogy ne haljon meg többé senki sem.

Mindezek ismeretében kéretik majd dönteni. Fontos döntés lesz. Mindenki vegye komolyan.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló